

C O M M O N V I E W S

United States Embassy Astana, Kazakhstan

A R T I N E M B A S S I E S E X H I B I T I O N

PHIL EPP Dark Red Barn with Two Doors, undated
Acrylic on canvas, 30 x 40 in. Courtesy of the artist, Newton, Kansas

Фил Эпп Екі қызғылт есігі бар амбар, жылы белгіленбеген
Акрил, 76,2 x 101,6 см. Суретші жиынтығынан. Ньютон қ-сы, Канзас штаты

Фил Эпп Темно-красный амбар с двумя дверьми, без даты
Холст, акрил, 76,2 x 101,6 см. Из коллекции художника, Ньютон, Канзас

THE ART IN EMBASSIES PROGRAM

The ART in Embassies Program (ART) is a unique blend of art, diplomacy, and culture. Regardless of the medium, style, or subject matter, art transcends barriers of language and provides the means for the program to promote dialogue through the international language of art that leads to mutual respect and understanding between diverse cultures.

Modestly conceived in 1963, ART has evolved into a sophisticated program that curates exhibitions, managing and exhibiting more than 3,500 original works of loaned art by U.S. citizens. The work is displayed in the public rooms of some 180 U.S. embassy residences and diplomatic missions worldwide. These exhibitions, with their diverse themes and content, represent one of the most important principles of our democracy: freedom of expression. The art is a great source of pride to U.S. ambassadors, assisting them in multi-functional outreach to the host country's educational, cultural, business, and diplomatic communities.

Works of art exhibited through the program encompass a variety of media and styles, ranging from eighteenth century colonial portraiture to contemporary multi-media installations. They are obtained through the generosity of lending sources that include U.S. museums, galleries, artists, institutions, corporations, and private collections. In viewing the exhibitions, the thousands of guests who visit U.S. embassy residences each year have the opportunity to learn about our nation – its history, customs, values, and aspirations – by experiencing firsthand the international lines of communication known to us all as art.

The ART in Embassies Program is proud to lead this international effort to present the artistic accomplishments of the people of the United States. We invite you to visit the ART web site, <http://aiep.state.gov>.

ЕЛШІЛІКТЕРДЕГІ ӨНЕР БАҒДАРЛАМАСЫ

АҚШ Мемлекеттік департаментінің «Елшіліктердегі өнер» бағдарламасы (ART) – өнер мен мәдениеттің және дипломатияның айрықша тоқайласқан жері. Қандай құралмен орындалғанына, стиліне, тақырыбына қарамастан, өнер дегеніміз – тілдік кедергілерді бұзып өтетін құдіретті күш, соның арқасында ART түрлі мәдениеттер арасында өзара құрмет пен түсіністікке жетелейді.

1963 жылы қарапайым түрде бастау алған ART жобасы бұл күнде Америка азаматтарынан жалға алынған 3500-ден астам туындыны сақтап, елге жария ету масатында тұтас көрмелерді жетекке алған ауқымды да кешенді бағдарламаға дейін ұлғайды. Аталған өнер туындылары жаһанның түкпір-

түкпіріндегі АҚШ-тың 180-ге жуық елшілік ғимараттарына қойылған. Тақырыбы мен мазмұны жағынан алуан түрлі болып келетін бұл көрмелер біздегі демократияның ең тұғырлы принциптерінің бірі – пікір еркіндігін паш етіп тұр. Бұл өнер жауһарлары – АҚШ елшілерінің зор мақтанышы. Қабылдаушы елдердің мәдениет пен білім қайраткерлерін, дипломатиялық орта өкілдерін Американың өнерімен таныстыруға жәрдемдесетін де – солар.

Бағдарлама аясында көрсетілетін туындылар XVIII ғасырдағы колониалдық портрет жанрынан бастап осы заманғы мультимедиалық жабдықтарға дейінгі техника мен стильдің алуан түрін қамтиды. Бұл туындылар Американың мұражайлары мен галереяларының, түрлі компаниялары мен

мекемелерінің жомарттығының арқасында алынған, сондай-ақ мәрт суретшілер мен жеке жинақтаушылардың үлесі зор. Жыл сайын АҚШ елшіліктерінің ғимараттарына бас сұғатын мындаған адам осы көрмелерді тамашалау арқылы біздің еліміз туралы, оның тарихы мен дәстүр-салты, құндылықтары мен арман-мақсаттары хақында тереңірек біле алады. Бұл да адамзатқа ортақ қатынас құралы – өнер тілінің құдіреті.

АҚШ Мемлекеттік департаментінің «Елшіліктердегі өнер» бағдарламасы (ART) американ өнерін шетелдерде паш ету мүмкіндігіне ие болғанын мақтанышпен айта алады. Баршаңызды бағдарламаның интернеттегі сайтына тамашалауға шақырамыз: <http://aiep.state.gov>.

ПРОГРАММА «ИСКУССТВО В ПОСОЛЬСТВАХ»

Программа Государственного департамента США «Искусство в посольствах» («ART») – это уникальный сплав искусства, культуры и дипломатии. Искусство преодолевает языковые барьеры вне зависимости от изобразительных средств, направления и сюжета. Для программы «ART» произведения искусства являются инструментом для достижения взаимопонимания и взаимопонимания между представителями различных культур.

Появившись в 1963 году, «ART» переросла в обширную и комплексную программу, курирующую выставки, где экспонируются в общей сложности более 3500 оригинальных произведений искусства, предоставленных гражданами США. Эти произведения доступны взору посетителей в 180 американских резиденциях и дипломатических миссиях США во многих странах мира. Выставки, различные по тематике и содержанию, олицетворяют один из наиболее важных принципов нашей демократии – свободу выражения личности. Произведения, представленные на таких выставках, являются предметом гордости американских послов. Они помогают

познакомить представителей сферы культуры и образования, а также деловых и дипломатических кругов принимающих стран с искусством США.

Работы, которые демонстрируются в рамках программы, отражают все многообразие техник и жанров, начиная с колониальной портретной живописи XVIII века и заканчивая мультимедийными инсталляциями. Произведения любезно предоставлены американскими музеями, галереями, художниками, учреждениями, компаниями и частными коллекционерами. Ежегодно тысячи гостей посещают эти выставки. Благодаря искусству, этому универсальному «проводнику», они получают возможность больше узнать об истории и обычаях нашей страны, о ценностях и чаяниях американского народа.

Программа Государственного департамента США «Искусство в посольствах» гордится тем, что им выпала честь представлять американское искусство за рубежом. Мы приглашаем Вас посетить сайт: <http://aiep.state.gov>.

COMMON VIEWS

My goal in displaying this exhibition of contemporary American art, which I am privileged to present at the Ambassador's Residence of the U.S. Embassy in Astana, is to show the commonalities between Kazakhstan and the United States.

I have chosen landscapes and farm scenes from the American Mid-West, where I was born and grew up, because I find the very same views in Kazakhstan, especially in the agricultural regions around Astana. Some citizens of Kazakhstan have looked, for example, at *Stony Brook* painted by Kathy Hoffman, and asked me, "Is that Kazakhstan?" *Linn Grove* by Michael Gregory depicts the same scene I saw as a young boy growing up in the State of Indiana – and I have seen almost exactly the same farm views in Kazakhstan. Both our nations share this essential bond to the land, to the raising of crops and animals.

I am especially pleased to present three paintings of farm buildings by Phil Epp, who lives in Newton, Kansas. There is a very special common connection involved here. Newton, Kansas, is a predominantly Mennonite Community. Mennonites are a Christian faith group that developed hundreds of years ago during the Protestant Reformation in Europe. In the nineteenth century, my ancestors were Mennonite. Immediately after university, I worked in the Democratic Republic of Congo (then called Zaire) in central Africa as a volunteer English teacher for the Mennonite Central Committee, an international peace and development organization, not a missionary organization; I myself am not Mennonite. In Zaire, I met fellow volunteers, Charles and Diana Graber, who remain among my best of friends. The Grabers now live in Newton, Kansas, and Phil Epp taught art to their son, who is now a successful artist in Chicago. Further, Diana Graber's ethnic-Russian ancestors immigrated to the United States from Kazakhstan early in the twentieth century. They were among thousands of ethnic Russian Mennonites who immigrated to North America beginning in 1870 and among the many who made a community in Newton. And so the full circle closes – Kazakhstan to Kansas – and I am delighted to present an artist who, unexpectedly, links Kazakhstan and the United States in more ways than one.

Ann Harwell's classically American styled quilt is included in the exhibition to illustrate that Kazakhstan's extraordinarily beautiful heritage of fabric art is surprisingly similar to that found in the United States. Such works communicate ideas and tell stories, with their marriage of aesthetics to basic human comfort and the need for warmth. Further, this art quilt echoes the peaceful and harmonious multi-ethnicity that is the ideal of both of our countries.

Finally, I chose four contemporary American paintings of tulips by Michael Gregory that look very much like old Dutch Masters paintings. Here, too, is a wonderful commonality. The tulip actually originated as a wild flower in the mountains of Central Asia (Kazakhstan). It was cultivated by the Turks by 1000 A.D. and was considered precious, becoming a key image in the great ceramic tiles in the mosques of that period. From Turkey, tulip bulbs were exported to the Netherlands in 1593, where they all but became that country's national flower and were so valued that speculation in bulbs caused the crash of the Amsterdam Bourse in 1636-37 (their center for trading shares, options, and futures). In this current painful period of global economic crisis, I think it is most interesting to trace the cultural and economic history of tulips by presenting four lovely representations of them in the Dutch style. Further, I think it is worth recalling that the humble tulip is a classic image in both Muslim and Christian cultures. It was the emblem of the Ottoman royal house, symbolizing nobility, privilege, and prosperity.

We – Kazakhstan and the United States – do indeed have common views. And I hope I have been able to show this cultural similarity in the contemporary American art that I have chosen to present at the American Embassy Residence in Astana. I want to thank the artists and galleries who lent work to the exhibition as well as the ART in Embassies Program of the U.S. Department of State which made it possible.

Ambassador Richard E. Hoagland

*Astana
May 2009*

ОРТАҚ КӨЗҚАРАСТАР

Астанадағы АҚШ Елшілігінің елші резиденциясында Американың осы заманғы өнер көрмесін ашу бақыты маған бұйырыпты, оның мақсаты – Қазақстан мен АҚШ-қа ортақ құндылықтарды насихаттау.

Бұл көрмеге өзім туып-өскен АҚШ-тың орталық батыс өңіріне тән сипат – ландшафтар мен ауыл көріністерін таңдап алуымның себебі Қазақстаннан да дәл осындай көріністерді байқадым, әсіресе Астананың маңайындағы ауылшаруашылық аудандары туған жеріме қатты ұқсайды. Мәселен, қазақстандықтардың арасынан Кэти Хофманның «Тасты бұлақ» картинасын нұсқап: «Мынау Қазақстан ба?» – деп сұрағандар болды. Майкл Грегоридің «Линн Гров» картинасы көз алдыма Индиана штатында бозабала кезімде көрген көріністерді әкеледі, айна-қатесі жоқ дәл осындай фермаларды Қазақстаннан да кездестірдім. Екі елдің халқы да жер емшегін тел емген, олар дән мен малдың қадірін біледі.

Канзас штаты, Ньютон қаласында тұратын Филипп Эптің ферма үйлерін сомдаған үш бірдей туындысын ерекше ықыласпен назарларыңызға ұсынамын. Бұл суреттердің біздің халықтарымыз арасындағы байланыстан хабар беретін айрықша тарихы бар. Ньютон қаласында көбіне меннониттер өмір сүреді. Меннониттер – осыдан бірнеше ғасыр бұрын Еуропада протестанттық реформация тұсында пайда болған христиан дінінің бір ағымының өкілдері. XIX ғасырда менің де аталарым меннонит болған. Университетті бітіре сала мен орталық Африкадағы Конго Демократиялық Республикасында (ол кезде Заир деп аталатын) «Меннонит орталық комитеті» деген ұйымда еріктілер қатарында ағылшын тілін оқытумен айналыстым. Бұл – миссионерлік мақсатты көздемейтін, халықаралық бейбітшілік және даму ұйымы. Өз басым меннониттер қатарынан емеспін. Заирде өзім сияқты еріктілер Чарльз бен Диана Грабер деген жұппен таныстым, осы күнге дейін олар менің ең жақын достарым. Граберлер отбасы қазір Канзас штатындағы Ньютон қаласында тұрады, ал Фил Эпп олардың ұлдарына суреттен сабақ берген, қазір ол Чикагодағы аса талантты суретшілердің бірі. Ең қызығы, тегі орыс Диана Грабердің аталары XX

ғасырдың басында Қазақстаннан АҚШ-қа қоныс аударған. Олар 1870 жылдан бастап Солтүстік Америка жеріне қоныс аударған мыңдаған ұлты орыс меннониттердің арасында болды және Ньютон қаласындағы қауымдастықты солармен жұмыла қалыптастырды. Мінеки, Қазақстан мен Канзас арасын жалғап тұрған нәзік қылдың ұшы табылды. Сөйтіп, ойламаған жерден Қазақстан мен АҚШ-ты бірнеше жолмен жақындастырған осы бір суретшіні аса зор ықыласпен таныстырғым келеді.

Энн Харвелдің классикалық Америка стиліндегі құрақ көрпешесін көрмеге қоя отырып мен оның қазақ халқының аса көркем жәдігері – құрақ көрпеге өте қатты ұқсастығын атап көрсеткім келді. Эстетика мен адамның жылылыққа және жайлы өмірге деген қажеттілігін қабыстыра білген бұл өнер туындылары түрлі идеяларды табыстырып, терең сыр шертеді. Мұнымен қоса, құрақтың тұтасқан бейнесі түрлі ұлттардың бейбіт те үйлесімді тіршілік етуін мұрат тұтқан біздің екі елдің идеяларымен астасып жатыр.

Соңында мен осы заманғы Америка суретшісі Майкл Грегоридің төрт туындысын – бұрнағы голланд шеберлерінің жұмыстарын еске салатын қызғалдақтарын таңдап алдым. Мұнда да біздің халықтарымыз арасындағы таңқаларлық ұқсастық байқалады. Әу баста қызғалдақ Орталық Азияның, соның ішінде Қазақстанның тауларында өсетін жабайы гүл ретінде белгілі болған. Оларды алғаш болып түркілер жаппай өсіре бастаған, ал б.з. 1000 жылдары қызғалдақ бейнесі сол замандағы мешіттерге тамаша керамикалық кескіндер салуда таптырмайтын элементке айналып, жоғары бағаланған. 1593 жылы қызғалдақ дәнекері Түркиядан Голландияға жеткізілген, бұл жерде қызғалдақ тіпті Голландияның ұлттық рәмізіне айналып, оның жоғары бағаланғаны сондай, 1636-37 жылдары қызғалдақ дәнекерінің саудасы Амстердам қор биржасында акциялардың құлдырауына әкеліп соққан. Ғаламдық экономикалық дағдарыс алқымнан алып тұрған қазіргі тұста голланд стилімен салынған осы туындылар арқылы қызғалдақ гүлінің мәдени және экономикалық тарихына бір көз жүгіртіп шығу әркімге қызық болады деп

ойлаймын. Менің ойымша тағы бір еске алатын нәрсе – осы бір қарапайым ғана қызғалдақ өсімдігі мұсылман және христиан діндерінде пайдаланылған ортақ бейне. Кезінде Оттоман империясының да елтаңбасы болған қызғалдақ – тектілік пен зияттылықтың, молшылықтың нышаны.

Біздің елдеріміз – Қазақстан мен АҚШ-қа ортақ нәрсе шынында да көп. Астанадағы елші резиденциясына көрмеге таңдап алған Америка сурет өнерінің озық туындылары арқылы біздің арамыздағы мәдени жақындықты көрсете

алдым деп үміттенемін. Көрмеге қоюға туындыларын берген суретшілер мен галереяларға алғысымды білдіремін. Сондай-ақ, бізге осындай тамаша мүмкіндік сыйлаған АҚШ Мемлекеттік департаментінің «Елшіліктердегі өнер» бағдарламасына да ризашылығымды айтамын.

Елші Ричард Ю. Хоугланд

Астана
Мамыр, 2009

ОБЩИЕ ВЗГЛЯДЫ

Открывая эту экспозицию современного американского искусства, которую я имею честь представить в резиденции посла США в Астане, я хотел бы продемонстрировать то, что объединяет Казахстан и США.

Для этой выставки я выбрал пейзажи и сцены из сельской жизни, характерные для Среднего Запада США, где я родился и вырос, потому что это очень похоже на то, что я вижу в Казахстане, особенно в сельской местности в окрестностях Астаны. Так, некоторые казахстанцы, увидевшие, например, картину Кэти Хофманн *Стоуни Брук*, спрашивали меня: «Это Казахстан?» То, что мы можем видеть на картине Майкла Грегори *Линн-Гров*, хорошо знакомо мне, выросшему в штате Индиана – и очень похожие фермы я видел здесь, в Казахстане. Наши народы в одинаковой мере ощущают особую связь с землей, заботясь об урожае и занимаясь животноводством.

Мне особенно приятно представить три полотна с изображением ферм, созданных Филом Эппом, художником из Ньютона, штат Канзас. У этих картин особая история, свидетельствующая о связи между нашими странами. В Ньютоне живут преимущественно меннониты. Меннониты – это представители ветви христианства, которая возникла несколько сотен лет назад во времена протестантской Реформации в Европе. В XIX веке мои предки были меннонитами. Сразу

после окончания Университета, я работал в Демократической Республике Конго (позже известной как Заир) в Центральной Африке, где я, в качестве волонтера, преподавал английский язык при Центральном Меннонитском Комитете, международной – не миссионерской – организации мира и развития. Сам я меннонитом не являюсь. В Заире я встретил таких же волонтеров Чарльза и Диану Граберов, которые до сих пор принадлежат к числу моих лучших друзей. Сейчас Граберы живут в Ньютоне, штат Канзас, и Фил Эпп давал уроки рисования их сыну, который сейчас живет в Чикаго и является успешным художником. Так вот, предки Дианы Грабер, русские по происхождению, эмигрировали в США из Казахстана в начале XX века. Они были среди тысяч русских меннонитов, которые эмигрировали в Северную Америку, в начале 70-х годов XIX века и одними из тех, кто основал когда-то общину в Ньютоне. Итак, круг, объединяющий Казахстан и Канзас замкнулся – и мне очень приятно представить художника, который, неожиданно для себя, протянул несколько ниточек, связывающих Казахстан и США.

Классический образец американского лоскутного одеяла, созданного Энн Харвелл, был включен в экспозицию, чтобы проиллюстрировать то удивительное сходство необычайно красивого казахстанского наследия в области работы с текстилем с тем, что делают умельцы в США. Такие работы передают идеи и рассказывают истории, соединяя

себе эстетику и изначальную потребность человека в тепле и комфорте. Более того, целостный образ этого лоскутного одеяла перекликается с идеей мирной и гармоничной полиэтничности, которая является идеалом для наших стран.

И, наконец, я выбрал четыре работы современного американского художника – тюльпаны, написанные Майклом Грегори в манере, характерной для старых голландских мастеров. Здесь также прослеживается поразительная общность. Изначально, тюльпаны были известны как дикорастущие цветы гор Центральной Азии, в том числе, Казахстана. Турки активно выращивали и культивировали их и, к 1000 н.э., это уже был драгоценный цветок, используемый, как ключевой элемент изумительных керамических изразцов в мечетях того периода. В 1593 году луковицы тюльпанов были вывезены из Турции в Нидерланды, где они стали, ни больше, ни меньше, национальным цветком страны и ценились так высоко, что спекуляция луковицами вызвала обвал амстердамской фондовой биржи в 1636-37 годах. Сейчас, когда мы переживаем болезненный период глобального экономического кризиса, я думаю, что очень интересно проследить

культурную и экономическую историю тюльпанов, воплощенную в этих прекрасных полотнах в голландском стиле. Также я думаю, стоит вспомнить, что скромный тюльпан является классическим образом как в мусульманской, так и в христианской культуре. Он был символом Оттоманского королевского двора, олицетворяя благородство, привилегированность и процветание.

Мы – Казахстан и США – действительно имеем много общего. И я надеюсь, что мне удалось показать существующее культурное сходство через современное американское искусство, образцы которого я выбрал для экспозиции в резиденции американского посла в Астане. Я хочу поблагодарить художников и галереи, которые предоставили работы для экспозиции. Также я благодарю программу Госдепартамента США «Искусство в посольствах», которая подарила нам такую возможность.

Посол Ричард Ю. Хоугланд

*Астана
Май 2009*

ANNE DECOSTER • born 1933

“The sources for my work vary ... not only physically from the outside, but from within as well. Sometimes the light at a particular time of day, coming across the river at a dramatic angle, is magical. I want to connect with its quiet beauty. Sometimes the energy created by a combination of clear sunlight and wind, with buzzing insects playing over the grasses in nearby fields and the smell of growing things, is extraordinary. I want to connect with this wildness.

My painting has always come from a need to respond to the world around us. I feel as though I can understand it better if I try to express its essence in paint. Of course, I never really get there, so there is always the next painting to do, and the hope that the next painting will get there.

I do worry about our wonderful earth. It's turning out to be so much more fragile than any of us had realized. It is such a mysterious, powerful thing ... and it is our only home.”

www.grovelandgallery.com

ЭНН ДЕКОСТЕР • 1933 ж.т.

«Менің шабытымды оятатын нәрселер әртүрлі... олар әрдайым сырттан келе бермейді, кейде ішкі жан дүниемнен шығуы мүмкін. Кей кездері тәуліктің белгілі бір уақытында өзенге қиялай түскен күннің сәулесі сиқырлап жібереді. Осы бір мимырт сұлулықпен біте қайнасып кеткім келеді. Ал кейде күн сәулесі мен жел тудырған энергия даладағы жәндіктердің ызыңы мен өскелең шөптің хош иісімен араласып, жаныңды қайран қалдырады. Сондай сәттерде жабайы табиғатпен етене араласып кеткім келеді.

Менің суреттерім – әрдайым бізді қоршаған ортамен тілдесуге деген қажеттіліктің жемісі. Меніңше, бұл әлемді бояудың

көмегімен сомдай бастағанда ғана оның сырын жақынырақ түсінетін секілдісің. Әрине, мен оның тұңғығына жете алмақ емеспін, дегенмен әрдайым алдында жаңа картина күтіп тұрады, сол жаңа картинамен бірге табиғат сұлулығының тұңғығына жетем деген үміт сәулесі бар.

Таңғажайып Жер-анамызды ойлап алаңдаймын. Ол бәріміз ойлағандағыдан да нәзік болып шықты. Ол тылсым құпиялы, бір жағынан тым қуатты... және ол біздің жалғыз ғана үйіміз».

www.grovelandgallery.com

ЭНН ДЕКОСТЕР • род. 1933 г.

«У моего вдохновения много источников... оно приходит ко мне как извне, так и изнутри. Порой, луч света, падающий на гладь реки в определенное время дня, создает магию. И мне хочется слиться с этой тихой красотой. Порой, энергия, создаваемая светом и ветром, соединяется с гулом насекомых в полях и

ароматом растущей травы, и это восхитительно. И мне хочется слиться с этой первозданностью.

Мои картины – внутренняя необходимость откликнуться на то, что нас окружает. Мне кажется, я пойму этот мир лучше,

если попытаюсь выразить его красками. Конечно, мне никогда не удастся дойти до сути, но впереди всегда следующая картина и еще одна надежда на то, что в новой картине удастся это сделать.

Мне не безразлична судьба нашей прекрасной земли. В действительности, она еще более хрупкая, чем мы думаем. Она такая загадочная, такая могущественная... она – наш единственный дом.»

www.grovelandgallery.com

Les Arbres Français, 2001. Acrylic on linen, 20 x 24 in. Courtesy of the artist and Tory Folliard Gallery, Milwaukee, Wisconsin

Француз ағаштары, 2001 ж. Зығыр, акрил, 50,8 x 61 см

Суретшінің және Тори Фольярд галереясының жиынтығынан. Мицуоки қаласы, Висконсин штаты

Деревья Франции, 2001. Лен, акрил, 50,8 x 61 см. Картина предоставлена художницей и галереей Тори Фольярд, Милуоки, Висконсин

Ferre Provençale, 2006. *Oil on canvas, 22 x 27 in.*
Courtesy of the artist and Tory Folliard Gallery, Milwaukee, Wisconsin

Провинциядағы ферма, 2006 ж. *Кенеп, майлы бояу, 55,9 x 68,6 см*
Суретшінің және Тори Фольярд галереясының жиынтығынан. Миуоки қаласы, Висконсин штаты

Ферма в Провансе, 2006. *Холст, масло, 55,9 x 68,6 см*
Картина предоставлена художницей и галереей Тори Фольярд, Милуоки, Висконсин

PHIL EPP • born 1946

“It isn’t a lonely view, but a reverent one.” P.E.

Early in the pursuit of his art, Phil Epp was influenced by contemporary minimalist artists and color field painters such as Mark Rothko. Their distillation of visual structures, balancing of spaces and colors, and analysis of light in color and color within light attracted him. Even today he admires and feels an affinity for the work of minimalist sculptor Richard Serra, and environmental works like James Turrell’s Roden Crater project. For someone born in Nebraska, and living most of his life in Kansas, with the prairie and open spaces at his aesthetic center, there is a visual logic to this (he has said: “I always had the plains.”)

However, even in college, Epp was also interested in earlier Kansas artists, doing research on John Rogers Cox in an art history class. That interest and respect grew, and later blossomed,

not only into a collection of works by artists from his area of the country, but also into an influence on Epp’s own approach to painting. Noted regionalist realist painters such as Thomas Hart Benton and John Stuart Curry, the Wichita based prairie print-makers, and other area artists who were important presences in the late 1920s, 1930s, and in the Works Progress Administration, became important for him.

Epp eschews artistic labels, and does not like art, or himself, to be classified by locality, ethnicity, culture, faith, or other tag. His work may be characterized by a certain clarity, a lack – but suggestive ordering mark – of human presence, and often a low horizon line that allows for a dominant, active, and expressive sky. He simply states: “I’m a rural artist.” For him, the true question for any art remains: Is it any good?

ФИЛ ЭПП • 1946 ж.т.

«Бұл көзқарас – жалғыздықтың емес, сабырлылықтың көзқарасы». Ф.Э.

Сурет өнеріне жаңа ден қойған кезінде Фил Эпп өз заманының минималист суретшілерінен және пейзажист Марк Ротко сияқты қылқалам шеберлерінен қатты әсер алған. Визуалды құрылымдардың мәнін түсіну, кеңістік пен түсті теңгеру, бояудың ішіндегі жарықты, жарық ішіндегі бояуды сараптау оған өте қызық болып көрінді. Осы күнге дейін ол минималист мүсінші Ричард Серраның туындылары мен Джеймс Тарелдің табиғат жайындағы «Роден Кратер» жобасына тәнті болып, жанына жақын тұтады. Небраскада туып, өмірінің көбін эстетикалық мәні зор кең байтақ дала-лы Канзас штатында өткізіп жатқан адам үшін мұның айқын түсіндірмесі бар (бір сөзінде оның «менің әрдайым дала көрдім» дегені де содан болар).

Дегенмен, колледжде оқып жүріп-ақ Эпп ертеректегі Канзас суретшілеріне қызығушылық танытып, өнер тарихы сабағында Джон Роджерс Кокс жұмыстарын зерттеген. Бұл қызығушылық пен құрмет өркен жайып, осы өңір тумаларының төл дүниелер жиынтығына ғана емес, Эпптің де сурет салу мәнеріне ықпал етті. Томас Гарт Бэнтон және Джон Стюарт Карри сияқты аймақтық реалист суретшілермен қоса Уичита өңірінің дала шеберлері, сондай-ақ 1920-30 жылдары ерекше із қалдырған жергілікті суретшілер және Works Progress Administration ұйымының мүшелері ол үшін өте үлкен маңызға ие болды.

Эпп суретшілерді шен-шекпенге бөлгенді жақтырмайды, және өнерді де, өзін де туған жеріне, ұлтына, мәдениетіне, наным-сеніміне қарап жіктегенді жаны сүймейді. Оның туындыларына тән бір шынайы белгі бар: онда адамның өзі

көрінбегенімен, оның қатыстылығы айқын байқалады. Оның еңбектерінде көкжиек тым төменде жатыр, ал жоғарыдан айбынды, күшті де адуынды аспан төніп тұрады. Ол өзі тура-

лы қарапайым түрде: «Мен ауыл суретшісімен», – дейді. Кез келген өнер жәдігеріне қатысты ол: «Бұның құндылығы бар ма?» – деген сұрақ қойып отырады.

ФИЛ ЭПП • род. 1946 г.

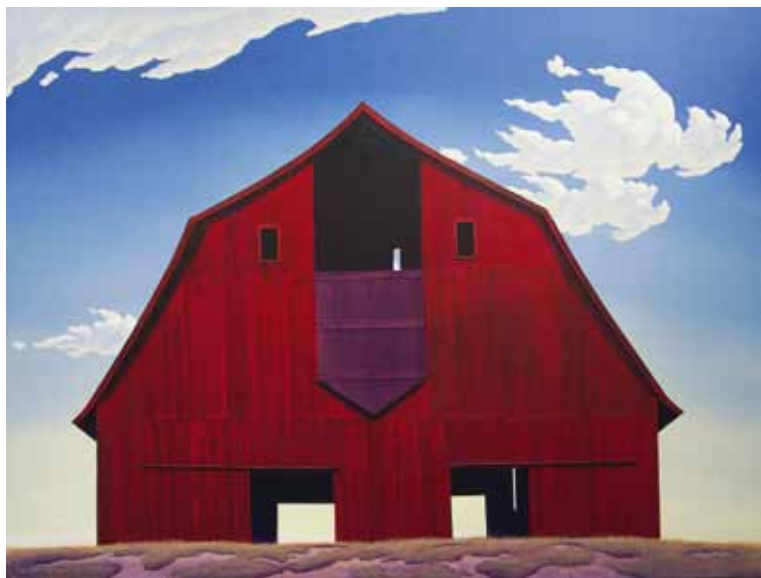
«Это не просто одиночество, а благоговейный взгляд на одиночество», – Ф.Э.

В начале своего творческого пути Фил Эпп очень многое почерпнул у современных художников – минималистов, а также у таких колористов как Марк Ротко. Выделение сущности визуальных структур, равновесие пространства и цвета, анализ света в цвете и цвета в свете – вот то, что привлекало Фила Эппа. И даже сегодня он находит особую связь с работами скульптора – минималиста Ричарда Серры и восхищается пространственным экологическим «Кратером Родена» Джеймса Тарелла. Для того, кто родился в штате Небраска и большую часть жизни прожил в Канзасе, для человека, воспитанного на эстетике прерий и открытых пространств, это имеет определенную визуальную логику (он как-то сказал: «Я всегда жил среди равнин»).

Как бы там ни было, еще в колледже, Эпп интересуется художниками Канзаса более раннего периода и изучает работы Джона Роджера Кокса на занятиях по истории искусств. Растиущий интерес и уважение к этим произведениям не только

принесли свои плоды в виде коллекции работ художников из этой части страны, но и повлияли на подход самого Эппа к живописи. На него оказали влияние такие известные местные художники-реалисты как Томас Гарт Бэнтон и Джон Стюарт Карри, а также другие художники-граверы, проживавшие в равнинной Уичите в конце 20-х и 30-х годов прошлого века. Эти художники много сделали для продвижения искусства этого края, а также были активными участниками общественного движения «Works Progress Administration» в поддержку безработных в США в 30-е годы.

Эпп воздерживается от артистических ярлыков и не терпит, когда его искусство или его самого классифицируют по принадлежности к этнической группе, местности, культуре, религии или по другим признакам. Его работы отмечены определенной ясностью, отсутствием – может, лишь слегка обозначенным присутствием – человека, и характерной для его работ низкой линией горизонта, позволяющей раскинуться небу – доминирующему, активному, экспрессивному. Он просто констатирует: «Я – деревенский художник». Для него главным является вопрос – хорошо ли сотворенное?

Dark Red Barn with Two Doors, undated
Acrylic on canvas, 30 x 40 in.
Courtesy of the artist, Newton, Kansas

Екі есікті қоңыр қызыл қамба, жылы белгіленбеген
Кенеп, акрил, 76,2 x 101,6 см
Суретшіі жыйнтығынан. Ньютон қаласы, Канзас штаты

Темно-красный амбар с двумя дверьми, без даты
Холст, акрил, 76,2 x 101,6 см
Из коллекции художника, Ньютон, Канзас

Red Barn with Dark Blue Sky, undated
Acrylic on canvas, 24 x 30 in.
Courtesy of the artist and Leopold Gallery,
Kansas City, Missouri

Қоңыр қызыл қамба мен қара көк аспан,
жылы белгіленбеген
Кенеп, акрил, 61 x 76,2 см
Суретшінің және Леопольд галереясының жыйнтығынан.
Канзас қаласы, Миссури штаты

Темно-красный амбар на фоне
темно-синего неба, без даты
Холст, акрил, 61 x 76,2 см
Картина предоставлена художником и
галереей Леопольда, Канзас-Сити, Миссури

Elevator in Winter, undated

Acrylic on canvas, 36 x 48 in. Courtesy of the artist and Platt Fine Art, Chicago, Illinois

Қыстағы элеватор, жылы белгіленбеген

Кенеп, акрил, 91,4 x 121,9 см. Суретшінің және Платт Көркем өнер жиынтығынан. Чикаго қаласы, Иллинойс штаты

Элеватор зимой, без даты

Холст, акрил, 91,4 x 121,9 см. Картина предоставлена художником и галереей изящных искусств Платт, Чикаго, Иллинойс

MICHAEL GREGORY • born 1955

Michael Gregory has said of his work: “I think the concept of the icon is important. I’m using it in the traditional sense of a picture as a vehicle for transcendence, something to meditate upon. I’m not telling a story, rather suggesting a point of departure for a topic of conversation. The paintings are not necessarily about what is pictured, i.e., a barn, a sunset or a flower, but rather a signifier. I know that the images are clichés and I like to play with that idea. They are clichés because they are very much ingrained

in our culture as symbols and as such should be re-examined ... My paintings are collages made up of personal observation and experience, art history and interests that extend beyond the formal language of painting. While I love paint, the act of painting is subservient to the picture which stands for the idea.”

www.nancyhoffmangallery.com

МАЙКЛ ГРЕГОРИ • 1955 ж.т.

Өзінің туындылары туралы Майкл Грегори былай деген: «Меніңше, бейне ұғымының маңызы зор. Суреттің кескініне келгенде мен оны шектеулі кеңістікті бұзып шығып, кісіні қиял тылсымына жетелейтін пырақ ретінде пайдаланамын. Мен әңгімені жай баяндамаймын, оның орнына әңгімеге арқау болатын тақырып ұсынамын. Картинаның айтпағы – суретте бейнеленген нақты нәрсе, қамба, күннің батуы немесе гүл болмауы мүмкін, оның астары тереңде жатыр. Бейне дегеннің өзі клише екенін білемін, және бұл идеяны құбылтқанды жақсы көремін. Олардың клише болатын

себебі, олар біздің мәдениетімізге символ ретінде дендеп енген, сондықтан оларды қайта-қайта зерттеп отыру керек... Менің туындыларым – көрген-білгендерім мен өмірден түйгендерімнің, өнер тарихының және кәнігі сурет тілінен жоғары тұрған қызығушылықтан туындаған коллаждар. Мен сурет салуды ұнатсам да, бұл өнер идея үшін жаралған бейнеге тәуелді».

www.nancyhoffmangallery.com

МАЙКЛ ГРЕГОРИ • род. 1955

Майкл Грегори так отзывается о своих работах: «Мне думается, что концепция иконы очень важна. Я использую эту концепцию в традиционном смысле, как средство для перенесения в другое пространство, нечто трансцендентальное. Я не повествую, но обозначаю отправную точку для беседы. Картины вовсе не о том, что на них нарисовано; они не об амбаре, или закате солнца, или цветке, – они значат нечто большее. Я отдаю себе отчет, что данные образы – это клише, но мне нравится играть с этой идеей. Я понимаю, что

эти образы являются клише, потому что они пропитали нашу культуру, стали символами, и в качестве таковых должны быть пересмотрены... Мои образы – это коллажи, созданные из моих личных наблюдений и опыта, из истории искусств и увлечений, выходящих далеко за формальный язык живописи. И хотя я обожаю творить, сам акт творения подчинен идее картины».

www.nancyhoffmangallery.com

Linn Grove, undated

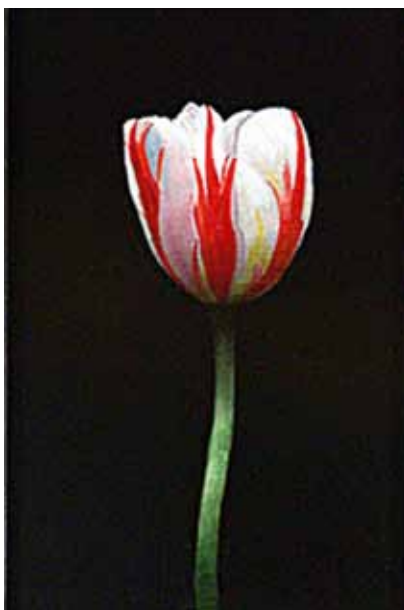
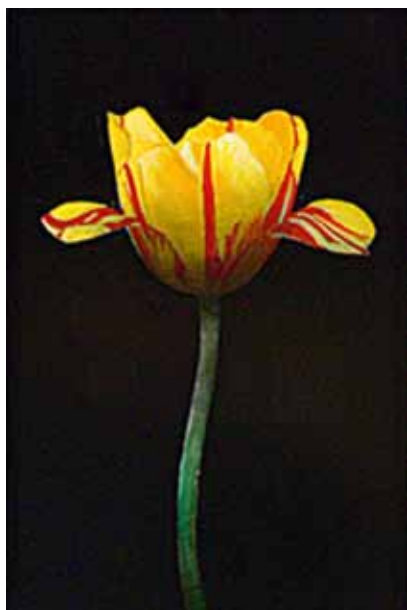
Oil on canvas, 52 x 72 in. Courtesy of the artist and Nancy Hoffman Gallery, New York, New York

Линн Гров, жылы белгіленбеген

Майлы бояу, 132,1 x 182,9 см. Суретші және Нэнси Хоффман Галлерейсының жиынтығынан. Нью-Йорк қаласы, Нью-Йорк штаты

Линн-Гров, без даты

Холст, масло, 132,1 x 182,9 см. Картина предоставлена художником и галереей Нэнси Хоффман, Нью-Йорк, Нью-Йорк

Untitled (Tulip), 2000, 2008, 2008, 2008 - respectively
All oil on panel, 17 ½ x 13 ½ in.
Courtesy of the artist and Nancy Hoffman
Gallery, New York, New York

Аты жоқ (Қызғалдақ), 2000, 2008, 2008, 2008 ж.
Майлы бояу, 44,5 x 34,3 см
Суретшінің және Нэнси Хоффман галереясының
жиынтығынан, Нью-Йорк қаласы, Нью-Йорк
штаты

Без названия (Тюльпан), 2000, 2008, 2008, 2008
Дерево, масло, 44,5 x 34,3 см
Картина предоставлена художником и
галереей Нэнси Хоффман, Нью-Йорк, Нью-Йорк

ANN HARWELL • born 1951

“My quilts are to communicate ideas, express feelings and tell stories. I especially want to unite and enhance diverse fabric designs and colors with intricate, precision piecing and exorbitant quilting. I start with an original rough drawing, draft a straight-line design, and then transfer the design to pattern material. Each piece of cotton fabric (hand-dyed, batik, commercial cottons) is selected, individually precision cut, and sewn together with my 1945 Singer Featherweight machine. My quilts are constructed like fine garments, with great attention to detail: seams are strong and straight, corners are sharp and points are precise. After the

pieced top is constructed, I layer the top, cotton batting and a whole cloth cotton backing. Finally, I add a surface design with a straight stitch sewing machine, quilting free hand through all the layers and adding hand-made bias binding. In order to hang the quilts, I hand apply a sleeve for the aluminum bar made especially for the quilt.” Ann Harwell is an artist with a passion for her materials; she has been sewing for forty years.

www.quiltartistannharwell.com

ЭНН ХАРВЕЛЛ • 1951 ж.т.

«Құрақ көрпелерім арқылы идеяларды жақындастырып, сезімдерді паш етемін әрі мазмұны терең әңгіме айта аламын. Әсіресе матасқан және дәл жиналған сан алуан мата түрлерін біріктіріп, дизайн мен бояуына ерекше көңіл аудару үшін жымдастырғанды жақсы көремін. Әуелі мен кескін суреттен бастаймын, түзу жолдардан тұратын нобай жасап, оны матаға түсіремін. Мақтаның әрқайсысын (қолдан боялғаны, батик немесе фабрикадан шыққаны болсын) мұқият таңдап алып, ыждағатпен кесемін, сосын оны 1945 жылы шыққан «Зингер Фэзеруейт» мәшинесімен тігемін.

Менің құрақтарым сәнді киім үлгілері сияқты майда детальдеріне көп мән бере отырып әзірленеді: оның тігістері түзу әрі берік, бұрыштары тік, ал нүктелері нақты болуы керек. Көрпенің құрағы дайын болған соң оған тегістелген мақта жапсырамын. Соңында бос қолыммен көрпені тегістей отырып, қолдан біріктіру арқылы түзу тігетін мәшинемен беткі дизайнын жасаймын. Көрпені жаю үшін осы көрпеге лайықтап арнайы алюминийден жасалған түтікке жең жалғаймын». Қырық жылдан бері тігін тігумен айналысып келе жатқан Энн Харвелл – өз ісінен ләззат алатын хас шебер.

www.quiltartistannharwell.com

ЭНН ХАРВЕЛЛ • род. 1951

«Мои лоскутные одеяла призваны передавать идеи, выражать чувства и рассказывать истории. Мне, в особенности, хочется совмещать различные ткани, улучшать и подчеркивать их дизайн и цвета с помощью замысловатого, порой неистового соединения лоскутов. Я начинаю с наброска, ди-

зайна, состоящего из прямых линий, а затем переношу его на ткань. Каждый кусочек хлопчатобумажной ткани (окрашенная вручную ткань, батик, ткань, изготовленная промышленным способом) отбирается и отрезается с особым тщанием, а затем сшивается на моей старой, швейной машинкой

«Зингер Фэзеруэйт» 1945-го года выпуска. Мои лоскутные одеяла создаются так же, как самые элегантные одежды, с таким же вниманием к деталям: строчки всегда прямые и ровные, углы острые, а стыки точные. Когда закончена верхняя часть, я складываю ее вместе с двумя слоями хлопчатобумажной подкладки. Потом я завершаю работу с помощью машинки, точно и прямо прошивающей все слои, и, наконец, прошиваю сверху свободными стежками. Для того, чтобы

вывесить лоскутные одеяла необходимо пришить на заднюю стенку рукав для специально сделанного алюминиевого бруска». Энн Харвелл – художник, испытывающий подлинную страсть к материалам, с которыми она работает; она занимается своим искусством более 40 лет.

www.quiltartistannharwell.com

Space Music, 1994. Quilt, 41 x 41 in. Courtesy of the artist, Raleigh, North Carolina

Ғарьш сазы, 1994 ж. Құрақ, 104,1 x 104,1 см. Суретшіі жыныттығынан, Райли қаласы, Солтүстік Каролина штаты
Музыка Пространства, 1994. Лоскутное творчество, 104,1 x 104,1 см. Картина предоставлена автором, Райли, Северная Каролина

KATHY HOFMANN • born 1963

These quiet, intimate paintings recall the work of the Barbizon painters and Luminist style of the Hudson River School. Inspired by the rural surroundings of her childhood, Kathy Hofmann paints with an intense focus and lifelong passion for the family farmstead. While soaking in the atmospheric haze of the sunlit fields surrounding her, the artist, in quest of her next composition, feels the friendly and familiar gaze of cows following her every move.

Hofmann's work glorifies the Wisconsin landscape while simultaneously and subtly evoking a eulogy to such a seemingly idyllic landscape under threat of modernization. With a Master of Fine Art degree in painting from the University of Wisconsin-Milwaukee, Hofmann's exquisite works of art have earned her many awards and high praise.

www.toryfolliardgallery.com

КЭТИ ХОФМАНН • 1963 ж.т.

Осы бір тылсым, жанға жақын суреттер Гудзон өзені мектебінің люминистік стилін және Барбизон суретшілерінің еңбектерін қайта жаңғыртып тұрғандай. Бала кезіндегі ауыл көріністерінен шабыт алатын Кэти Хофманн отбасылық ферма үйін басты назарға ала отырып, өмір бойы осы тақырыпты өзек етіп келеді. Суретші өзінің келесі композициясында күн сәулесінен тараған сағым нұрына шомыла отырып күн сайын өзінің соңынан еріп жүрген сиырлардың мейірімді жанарын көрсетуге тырысқан.

Хофманның туындылары Висконсиннің ландшафтын мадақтайды, сөйтеді де осы бір жер жаннатына заманауи өзгерістердің қатері төніп тұрғанын астарлап жеткізеді. Висконсин штаты, Милуоки қалалық университетінде Көркем өнер магистрі деген дипломмен қоса Хофманн гажайып туындыларының арқасында талай сый-сыяпат пен қошаметке ие болып келеді.

www.toryfolliardgallery.com

КЭТИ ХОФМАНН • род. 1963

Эти сдержанные глубокие картины напоминают работы художников-барбизонцев и представителей люминистического направления «Гудзонской школы». Вдохновленная деревенскими пейзажами своего детства и движимая непреходящей страстью к семейной ферме Кэти Хофманн работает с изумительной сосредоточенностью на предмете своего творчества. Художница ищет свои новые сюжеты, погружаясь в легкий туман наполненных светом полей и чувствуя знакомые и дружелюбные взгляды местных коров, которые повсюду следуют за ней.

Работы художницы увековечивают пейзажи Висконсина, одновременно очень тонко намекая на то, как зыбко будущее этих, кажущихся идиллическими, пейзажей перед лицом неизбежной модернизации. Кэти Хофманн получила степень магистра изящных искусств в университете Висконсин – Милуоки, и ее изысканные работы получили признание.

www.toryfolliardgallery.com

Stoney Brook, 2007. *Acrylic on board, 11 x 11 in.*
Courtesy of the artist and Tory Folliard Gallery, Milwaukee, Wisconsin

Тасты бұлақ, 2007 ж. *Тақта, акрил, 27,9 x 27,9 см*
Суретшінің және Тори Фольярд галереясының жиынтығынан,
Милуоки қаласы, Висконсин штаты

Стоуни Брук, 2007. *Акрил, 27,9 x 27,9 см*
Картина предоставлена художником и
галереей Тори Фольярд, Милуоки, Висконсин

Farmland II, 2004. *Acrylic on board, 3 x 5 in.*
Courtesy of the artist and Tory Folliard Gallery, Milwaukee, Wisconsin

Ферма II, 2004 ж. *Тақта, акрил, 7,6 x 12,7 см*
Суретшінің және Тори Фольярд галереясының жиынтығынан,
Милуоки қаласы, Висконсин штаты

Ферма II, 2004. *Акрил, 7,6 x 12,7 см*
Картина предоставлена художником и
галереей Тори Фольярд, Милуоки, Висконсин

ACKNOWLEDGMENTS

Washington Sally Mansfield, Curator • Jamie Arbolino, Registrar • Marcia Mayo, Editor • Amanda Brooks, Image Manager **Astana** Zhanar Kul-Mukhammed • Ilya Cherednichenko • Leonid Dachenko • Natasha Franceschi **Almaty** Ainur Sydykova • Leila Aitmukhanova • Elmira Kireyeva **Vienna** Nathalie Mayer, Graphic Designer

АЛҒЫС ТІЗІМІ

Вашингтон Салли Мэнсфилд, Куратор • Джейми Арболино, Регистратор • Марша Мэйо, Редактор • Аманда Брукс, Бейне менеджері **Астана** Жанар Құл-Мұхаммед • Илья Чередниченко • Леонид Дьяченко • Наташа Франчески • Марианна Курносова • Балапан Ибрашева **Алматы** Айнұр Сыдықова • Лейла Айтмұханова • Эльмира Киреева **Вена** Натали Майер, Дизайнер

БЛАГОДАРНОСТЬ

Вашингтон Салли Мэнсфилд, Куратор • Джейми Арболино, Регистратор • Марша Мэйо, Редактор • Аманда Брукс, Визуальный менеджер **Астана** Жанар Кул-Мухаммед • Илья Чередниченко • Леонид Дьяченко • Наташа Франчески • Марианна Курносова • Балапан Ибрашева **Алматы** Айнур Сыдықова • Лейла Айтмуханова • Эльмира Киреева **Вена** Натали Майер, Дизайнер

Published by the ART in Embassies Program
U.S. Department of State, Washington, D.C.
August 2009